

Проверка на хипотези

Нека имаме X - случайна величина и $F_X(x, \theta)$

Нека \vec{X} е извадка на X с наблюдения x_1, \dots, x_n .

$H_0 : \theta = \theta_0 \rightarrow$ нулева хипотеза

$H_1 : \theta = \theta_1 \rightarrow$ алтернативна хипотеза

Търсим критична област $W \subseteq \mathbb{R}^n$, такава, че:

- Ако $\vec{X} \in W$ отхвърляме H_0 и приемаме H_1
- Ако $\vec{X} \notin W$ отхвърляме H_1 и приемаме H_0

$\alpha = \mathbb{P}(\vec{X} \in W | H_0) \rightarrow$ грешка от първи род

$\beta = \mathbb{P}(\vec{X} \notin W | H_1) \rightarrow$ грешка от втори род

$$W_1 \subseteq W_2 \Rightarrow \begin{cases} \alpha_1 \leq \alpha_2 \\ \beta_1 \geq \beta_2 \end{cases}$$

Дефиниция: (оптимална критична област): Нека α е фиксирано. Тогава W^* наричаме оптимална критична област, ако

$$\beta^* = \mathbb{P}(\vec{X} \notin W^* | H_1) = \min_{W: \mathbb{P}(\vec{X} \in W | H_0) = \alpha} (\mathbb{P}(\vec{X} \notin W | H_1))$$

Лема: (на Неймън-Пирсън): Нека $L_0(\vec{X}) = L(\vec{X}, \theta_0)$ и $L_1(\vec{X}) = L(\vec{X}, \theta_1)$ и имаме $X, f_X(x, \theta)$. Тогава ако $W^* \subseteq \mathbb{R}^n$ е критична област при зададено α , то W^* е оптимална критична област, ако $\exists k > 0$, такава, че:

$$W^* \subseteq \{\vec{x} \in \mathbb{R}^n | L_1(\vec{x}) \geq k L_0(\vec{x})\} \subseteq \mathbb{R}^n$$

- Можем да сведем лемата до търсене на k, α , отговарящи на условията за W^* и тогава W^* е оптимална критична област.

Доказателство:

$$\mathbb{P}(\vec{X} \notin W^* | H_1) = \mathbb{P}(\vec{X} \in (W^*)^C | H_1)$$

Нека W е критична област при зададено α . Тогава искаме да проверим:

$$\begin{aligned}
\mathbb{P}(\vec{X} \in (W^*)^C | H_1) &\stackrel{?}{\leq} \mathbb{P}(\vec{X} \in W^C | H_1) \\
\int_{(W^*)^C} L_1(\vec{x}) d\vec{x} &\stackrel{?}{\leq} \int_{W^C} L_1(\vec{x}) d\vec{x} \\
\int_{(W^*)^C} L_1(\vec{x}) d\vec{x} &\stackrel{?}{\leq} \int_{W^C \cap (W^*)^C} L_1(\vec{x}) d\vec{x} + \int_{W^C \cap W^*} L_1(\vec{x}) d\vec{x} \\
\int_{(W^*)^C} L_1(\vec{x}) d\vec{x} &\stackrel{?}{\leq} \int_{(W^*)^C} L_1(\vec{x}) d\vec{x} - \int_{(W^*)^C \cap W} L_1(\vec{x}) d\vec{x} + \int_{W^C \cap W^*} L_1(\vec{x}) d\vec{x} \\
0 &\stackrel{?}{\leq} - \int_{(W^*)^C \cap W} L_1(\vec{x}) d\vec{x} + \int_{W^C \cap W^*} L_1(\vec{x}) d\vec{x} \\
A &= \int_{W^C \cap W^*} L_1(\vec{x}) d\vec{x} - \int_{(W^*)^C \cap W} L_1(\vec{x}) d\vec{x} \stackrel{?}{\geq} 0
\end{aligned}$$

Но имаме, че $W^C \cap W^* \subseteq W^*$ и $(W^*)^C \cap W \subseteq (W^*)^C$ и прилагаме свойството на W^* :

$$\begin{aligned}
A &\geq k \int_{W^C \cap W^*} L_0(\vec{x}) d\vec{x} - k \int_{(W^*)^C \cap W} L_0(\vec{x}) d\vec{x} \stackrel{?}{\geq} 0 \\
&\int_{W^C \cap W^*} L_0(\vec{x}) d\vec{x} - \int_{(W^*)^C \cap W} L_0(\vec{x}) d\vec{x} \stackrel{?}{\geq} 0
\end{aligned}$$

Имаме

$$\alpha = \mathbb{P}(\vec{X} \in W^* | H_0) = \int_{W^*} L_0(\vec{X}) d\vec{x} = \int_{W^* \cap W} L_0(\vec{X}) d\vec{x} + \int_{W^* \cap W^C} L_0(\vec{X}) d\vec{x}$$

Също

$$\alpha = \mathbb{P}(\vec{X} \in W | H_0) = \int_W L_0(\vec{X}) d\vec{x} = \int_{W \cap W^*} L_0(\vec{X}) d\vec{x} + \int_{W \cap (W^*)^C} L_0(\vec{X}) d\vec{x}$$

Откъдето получаваме, че

$$\int_{W \cap (W^*)^C} L_0(\vec{X}) d\vec{x} = \int_{W^* \cap W^C} L_0(\vec{X}) d\vec{x}$$

И тогава имаме търсеното

$$\int_{W^C \cap W^*} L_0(\vec{x}) d\vec{x} - \int_{(W^*)^C \cap W} L_0(\vec{x}) d\vec{x} = 0 \geq 0$$

С което доказахме лемата.

Твърдение: Нека $X \sim \mathcal{N}(\mu, \sigma^2)$, където σ^2 е известно. Тогава оптималната критична област за проверка на $H_0 : \mu = \mu_0$ срещу $H_1 : \mu = \mu_1$ при зададено ниво на значимост α е:

$W_\alpha = \{x \in \mathbb{R}^n | L_1(\vec{X}) \geq k L_0(\vec{X})\}$, където:

$$k = e^{\left(\frac{(\frac{\sigma}{\sqrt{n}} \Phi^{-1}(1-\alpha) + \mu_0)(2(\mu_1 - \mu_0)n) + n\mu_0^2 - n\mu_1^2}{2\sigma^2} \right)}$$

Доказателство:

$$\begin{aligned}
L_1(\vec{X}) &\geq kL_2(\vec{X}) \\
\ln(L_1(\vec{X})) &\geq \ln(kL_2(\vec{X})) \\
\ln(L_1(\vec{X})) &\geq \ln(k) + \ln(L_2(\vec{X})) \\
\ln \left(\frac{1}{(2\pi\sigma^2)^{\frac{n}{2}}} e^{-\frac{1}{2\sigma^2} \sum_{i=1}^n (x_i - \mu_1)^2} \right) &\geq \ln(k) + \ln \left(\frac{1}{(2\pi\sigma^2)^{\frac{n}{2}}} e^{-\frac{1}{2\sigma^2} \sum_{i=1}^n (x_i - \mu_0)^2} \right) \\
-\frac{n}{2} \ln(2\pi\sigma^2) - \frac{1}{2\sigma^2} \sum_{i=1}^n (x_i - \mu_1)^2 &\geq \ln(k) - \frac{n}{2} \ln(2\pi\sigma^2) - \frac{1}{2\sigma^2} \sum_{i=1}^n (x_i - \mu_0)^2 \\
-\frac{1}{2\sigma^2} \sum_{i=1}^n (x_i - \mu_1)^2 &\geq \ln(k) - \frac{1}{2\sigma^2} \sum_{i=1}^n (x_i - \mu_0)^2 \\
-\sum_{i=1}^n (x_i - \mu_1)^2 &\geq 2\sigma^2 \ln(k) - \sum_{i=1}^n (x_i - \mu_0)^2 \\
\sum_{i=1}^n (x_i - \mu_1)^2 &\leq -2\sigma^2 \ln(k) + \sum_{i=1}^n (x_i - \mu_0)^2 \\
\sum_{i=1}^n X_i^2 - 2\mu_1 \sum_{i=1}^n X_i + n\mu_1^2 &\leq -2\sigma^2 \ln(k) + \sum_{i=1}^n X_i^2 - 2\mu_0 \sum_{i=1}^n X_i + n\mu_0^2 \\
2(\mu_1 - \mu_0) \sum_{i=1}^n X_i &\geq -2\sigma^2 \ln(k) + n\mu_0^2 - n\mu_1^2 \\
\sum_{i=1}^n X_i &\geq \frac{-2\sigma^2 \ln(k) + n\mu_0^2 - n\mu_1^2}{2(\mu_1 - \mu_0)} \\
\frac{1}{n} \sum_{i=1}^n X_i &\geq \frac{-2\sigma^2 \ln(k) + n\mu_0^2 - n\mu_1^2}{2(\mu_1 - \mu_0)} \cdot \frac{1}{n} \\
\bar{X} &\geq \frac{-2\sigma^2 \ln(k) + n\mu_0^2 - n\mu_1^2}{2(\mu_1 - \mu_0)n} = k_1
\end{aligned}$$

Сега търсим

$$\begin{aligned}
\alpha &= \mathbb{P}(\vec{X} \in W_k | H_0) \\
&= \mathbb{P}(\bar{X} \geq k_1 | H_0) \\
&= \mathbb{P}\left(\frac{\bar{X} - \mu_0}{\frac{\sigma}{\sqrt{n}}} \geq \frac{k_1 - \mu_0}{\frac{\sigma}{\sqrt{n}}}\right) \\
&= \mathbb{P}\left(Z \geq \frac{k_1 - \mu_0}{\frac{\sigma}{\sqrt{n}}} = k_2\right)
\end{aligned}$$

$$= 1 - \Phi(k_2)$$

Откъдето като изразим k чрез $\alpha, n, \sigma^2, \mu_0, \mu_1$ получаваме търсената стойност и определяме оптималната критична област като $W_\alpha = \{x \in \mathbb{R}^n | L_1(\vec{X}) \geq kL_0(\vec{X})\}$